

КОНЦЕРТИНО (італ. — concertino, буквально — маленький **концерт**) — твір для соліста в супроводі оркестру. Від концерту відрізняється меншими масштабами, коротшими частинами циклу або застосуванням невеликого за складом оркестру, напр., струнного. Інколи К. називають твір для інструм. складу, де немає єдиної сольної партії.

В укр. музиці жанр К. представлений творами для різноманіт. інструм. складу. Найпоширеніші — для фортепіано з оркестром (**С. Колобков**, **А. Штогаренко**, **Є. Станкович**, **М. Сільванський**, **І. Карабиць**, **В. Кафарова-Розова**, **Ж. Колодуб**); також для солюючих струн. інструментів: скрипки (**Л. Шукайло**, **В. Шуть**), альту (**М. Сільванський**), віолончелі (**В. Птушкін**); для духових

інструментів (**В. Пономаренко**, **Ж. Колодуб**, **Л. Колодуб**, **Г. Кулеша**, **М. Ковалінас**); для нар. інструментів (**Ю. Шамо**, **А. Рощенко**, **М. Чембержі**); для удар. інструментів (**Л. Кузьменко**); для декількох солюючих інструментів з оркестром (для флейти й арфи **В. Журавицького**, 1991). Деякі твори написано для 2-х чи більше однорід. («Українське концертино» для 2-х валторн (1982), для 4-х саксофонів (1985) **Л. Колодуба**) чи різнорід. (для голосу й бандури **В. Власова**, 1999) інструментів. Також існують твори для оркестру чи ансамблю без солюючого інструменту (напр., «Українське концертино» для симф. оркестру **Д. Клебанова**, для камер. ансамблю **І. Карабиця**). В ін. значенні К. — група солюючих інструментів у концерто грассо та концерт. симфонії.
О. М. Летичевська

Бібліографічний опис:

Концертино / О. М. Летичевська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3258>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).